

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
פרשת בשלח תשפ"א

- מה יכול להטביע אומיה ולא שוקל כלום? חור...
- איך קוראים למוכר פלאפל? שמחה ריף...

(מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

אין יאוש בעולם!

בפרשת בשלח מספר על קריעת ים סוף. הנס היה עצום: הם נקרע לשנים וכך בני ישראל נצלו מהמצרים שרדפו אחריהם.

אבל רגע לפני שהים נבקע, המצב היה קשה מאוד. הם חסם את הדרך מלפנים, מאחור המצרים מגיעים בכלי רכב ופראשים. הכל ממש נראה אבוד! אין סכוי! אך כמו שאנחנו יודעים, למרות הכל עם ישראל נצל, הם נבקע והמצרים טבעו בו.

אנחנו יכולים ללמוד מספור קריעת הים, שגם כאשר נראה לנו שהמצב ממש קשה ואין סכוי לצאת ממנו בשלום, אסור להתיאש! בני ישראל נצלו כנגד כל הספויים הנראים לעין, וזכו לנסים גדולים עד כדי כך שכלם פתחו בשיירה: אשירה לה' כי גאה גאה!

שאלות בפרשה

1. מי לקח את עצמות יוסף ממצרים?
2. מי אמר למי 'התייצבו וראו את ישועת ה'?
3. על מה נאמר שהוא עמד כמו חומה מימין ומשמאל?
4. איזה דבר מיוחד היה בעמוד הענן בקריעת הים?
5. מי שרה עם הנשים בתופים?
6. איפה היו שנים עשר מעיינות ושבעים תמרים?
7. מה קרה למן שהושאר למחרת?
8. על איזו מלחמה מסופר בסוף הפרשה?

חידת חדגא - הסבירו:

לא יכלו לשתות בגלל 'מרים', אבל זכו לשתות בזכות 'מרים'

חידת פולקע:

מה הקשר בין ידיו של משה רבינו לבין נחש?

מילים מבולבלות

זהו את המילים והביטויים מתוך שירת הים!

1 השועלי	2 אדר ימי	3 שעמום עמי
4 ירה אש	5 מרמה בי	6 זועם תקין
7 הבלון	8 מימיה	9 מוכן
10 קדשם	11 עצרת	12 מיינך

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

1 אדם רוכב על סוס	2 גלגל עץ	3 גלי מים
4 סלע	5 גבעה ירוקה	6 חרב
7 טרנג'ין	8 סיר מבושל	9 ציפור

שלושה גנבים נכנסו לבית. אדם ראה אותם והזמין משטרה. הגנבים נכנסו לשלושה שקים שמצאו, ושם התחבאו. השוטף הגיע, בעט בשק הראשון ושמוע 'הב הב'. בעט בשק השני ושמוע 'מיאו'. השוטף אכן חשב שאלו כלב וחתול. הוא המשיך ובעט בשק האחרון. שום תגובה. עוד פעם, ושקט. בפעם השלישית, יצא הגנב מהשק וצרח: 'אורז אורז, מה אתה לא מבין?!'...

(מתוך פורום הבדיחות באתר)

מבצע לזמן מגבל סיפור לשבת

שמחה פשיטיק

בכלל פתח את חנות? רק כדי להרגיז אותי? אני כבר חושב לסגר את החנות שלי, סיום אלפרד בפנים עצובות.

'אל תתיאש', ענתה לו אשתו. 'תמשיך לפתח את החנות, רק בשביל הבריאות שלך. אולי יום אחד אנשים יתעוררו ויזכרו מי דאג להם כל השנים, ומי שירת אותם בנאמנות כה גדולה. שמעתי מחברות שהשרות אצל ריצ'ארד אינו מהטובים. הוא מרבה לצעק, מתנהל בעצלתיים, והתורות שם ארכים פעמים רבות'. אלפרד נאנח: 'אין מצב שיחזרו אלי... הלקוחות התרגלו לקנות בזול, הם כבר לא יקנו אצלי יותר'.

'עכשו הבנתי!' התלהבה לפתע אשתו של אלפרד. 'ריצ'ארד פשוט השתמש במה שאמרת הרגע. הוא הוריד את המחירים, יתכן שהוא אפילו מפסיד כסף בתקופה הזאת, אבל הוא פשוט רוצה שהלקוחות יתרגלו לקנות אצלו! אם תקשיב לי, בעוד תקופה קצרה הוא יתחיל לאט-לאט להעלות את המחירים, עד למחיר הרגיל שבו גם אתה מוכר. אם לא תתיאש, תוכל לחזור ולהיות הירקן הטוב ביותר בעירה, כמו פעם!'

אלפרד הקשיב לאשתו ולדבריה ההגיוניים. הוא לא סגר סופית את חנות הירקות שלו, ולאחר חודשים נוספים - התגשמו הדברים שאמרה אשתו. בתחלה הלקוחות לא שמו לב, אבל כשהמחירים אצל ריצ'ארד עלו עוד ועוד, הם הבינו לפתע שכעת אין הבדל במחירים בינו ובין אלפרד, והעדיפו את השרות המצין שהעניק להם אלפרד, על פני השרות הלקוי אצל ריצ'ארד.

כעת נוצר מצב הפוך בעירה - רב הלקוחות חזרו לקנות אצל אלפרד, ואחרים, שהתרגלו לחנותו של ריצ'ארד, המשיכו לקנות אצלו. וגם הם, בשלב מסוים, ראו כי אין הבדל במחירים בין שתי החניות, ועזבו את ריצ'ארד ואת הפרות ואת הירקות שלו לאנחות. אלפרד חזר לנהל ביד רמה את חנותו, כששפע הלקוחות מעניק לו גם שפע של פרנסה.

'אמרתי לך לא להתיאש', חיכה אליו אשתו כשאיש לא ראה. 'אני חייב לך תודה ענקית', חיד אליה אלפרד בחזרה. 'בלעדיך, הייתי היום איש מתסכל ואמלל, יושב לבד בבית וחסר תעסוקה ופרנסה'.

אלפרד היה אחד האנשים העשירים בעירה. הוא נהל במו ידיו את חנות הפרות והירקות היחידה בכל הסביבה, וכל התושבים היו עורכים את קניותיהם רק אצלו. לא היו לו מתחרים, וכך המצב היה אמור להשאר עוד שנים רבות. בעירה קטנה שכזאת, אין מקום לשני ירקנים.

אולם ביום בהיר אחד, בלי הודעה מקדמת, הכריז ריצ'ארד על פתיחתה של חנות ירקות חדשה. הידיעה הפתה בהלם את תושבי העירה כלם, למגדול ועד קטן, ובפרט היא הממה את אלפרד. 'בדיק ריצ'ארד?! החבר הכי טוב שלי, כך הוא בוגד בי?!' קרא בחמת זעם כששמע את הבשורה.

אשתו וקורביו נסו להרגיע אותו, אך לשוא. אלפרד הסתובב כל אותו היום מתסכל, זועם ופגוע. הוא לא הצליח להבין איך ריצ'ארד העז להתחרות בו ולפתח חנות דומה בשריטוריה שלו. הוא רצה לפגש את הידיד הבוגד, ולא היה לו האמצע לעשות זאת. בינתיים הלך ריצ'ארד והתפתח, כשהוא מציע מחירים זולים במיוחד לצבור הלקוחות.

התושבים לא ידעו כיצד עליהם לנהג: מצד אחד אלפרד הוא הירקן הוותיק, והם הרגישו אי נעימות לעבר לחנות המתחרה. אבל מצד שני, ריצ'ארד הציע להם מחירים זולים הרבה יותר. בתחלה התחלקו הלקוחות לשתי קבוצות, אלה שהמשיכו לקנות אצל אלפרד, ואלה שעשו חשבו וגלו שיותר משתלם להם לקנות אצל ריצ'ארד.

אבל במשך הזמן הלך מלאי הלקוחות של אלפרד והדלדל. אט-אט התגברו רב תושבי העירה על הנטיה להמשיך לקנות בחנות המפרת והותיקה. 'בכל הכבוד לאלפרד', אמרו אלו לאלו, 'ריצ'ארד מציע לנו מחירים זולים בהרבה, ואין שום סבה שנבזבז את כספנו על קניות יקרות. אלפרד מספיק עשיר, הוא יכול לפרש מהתחרות, או פשוט להוֹזיל גם הוא את המחיר'. וכך, לאחר כחצי שנה, עמדה חנות הירקות של אלפרד שוממת, בעוד שחנותו של ריצ'ארד מלאה לקוחות.

'אני לא מבין איך הוא עושה את זה!' אמר אלפרד לאשתו באחד הערבים. 'וחרחתי קצת ולפי מה שהבנתי, הוא מוכר את הפרות ואת הירקות במחיר הפסד כמעט. אין לו רוחים מהחנות שלו, אז איך הוא ממשיך לתפקד, ולמה אם כן הוא

